

вожда ся въ църквѫ отъ еклисіарха, кой-то му заповѣда да направи поклонъ предъ царски-тѣ врата, предъ престолниж-тѣ икони и на игумена, слѣдъ това извожда го въ притвора, саблича му дрѣхи-тѣ, облича го въ власяница (дѣлга риза отъ вълнѣ), и ако е на литургія, чака тамъ съ него додѣ ся извѣрши малкій-тѣ входъ.

2) Пѣвци-тѣ захващатъ да пѣштъ тропарь-тѣ:
Облатія Отча откѣрши ми потчиша
 товаага еклисіарха заедно съ духовній-тѣ отецъ на новія братъ и още нѣколко братія съ черни запалени свѣщи и всички-тѣ съ мантіи, повѣждатъ новій-тѣ братъ, покритъ съ мантіж-тѣ на духовній-тѣ отецъ; отъ претвора единъ поклонъ, посрѣдъ църквѫ-тѣ други и предъ царски-тѣ врата третій, и тукъ той ся покланя ниско.
 3) Настоятеля или игумена стои въ царски-тѣ двери и съ рѣцѣ-тѣ си като го дигне отъ земїж-тѣ, пита го: Защо си дошълъ и препаднѣлъ, брате предъ тоя Св. жертвеникъ и предъ Св. таїж дружинж? — Желаїж, честный отче, постническій-тѣ животъ. — Искашъ ли да приемнеш ангелскій-тѣ образъ? — Да, честній отче, съ Божіїж-тѣ помошь. — Да непристѣпвашъ по нѣкої нужда или насилие? — Не, честній отче. — Щешъ ли да ся чувашъ въ дѣвство, цѣломудrie и благоговѣніе? — Щж, съ помошь-тѣ Божіїж. — Щешъ ли да търпишь и да принасяшъ всяка скърбъ, тѣснотж, коя-то е съеди-нена съ монашескій-тѣ животъ заради царство-то Божіе? — Щж, честній отче, съ Божіїж-тѣ помошь. Подирь тѣзи въпроси игумена му казва, че той дава тѣзи обѣщанія Самому Христу и че ангели-тѣ, кои-то невидимо около насъ стоїтъ, записватъ твои-тѣ обѣща-нія, за кои-то на страшній-тѣ саждъ ще питатъ. Слѣдъ като му раскріе всичко, кое-то е нужно за постническій-тѣ животъ, игумена чете три молитви, въ кои-то проси отъ Господа да помогне на новій-тѣ братъ да